

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra En liden Bibelkrønike for Børn og Menigmand

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 79. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1814_227A-txt-shoot-idm2593/facsimile.pdf (tilgået 05. maj 2024)

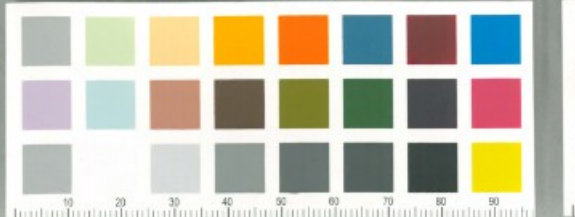
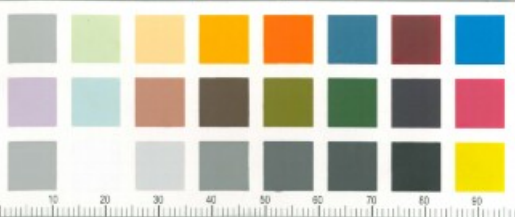
Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

om Ham, og med sin Dod frelse alle dem fra Døden, som vilde tro paa Ham, og han vidste, at Hans Time var kommen nær, at Han skulde saares for vore Misdgjerningers Skyld og knuses for vore Synder, og bære Straffen, saa vi kunde have Fred, og Han sagde: min Sjæl er forfærdet, Fader! frels mig fra denne Time, men derfor er jeg kommen til denne Time, sandelig, sandelig siger jeg eder, uden Hvedefornet falder i Jorden og døer, bliver det allene, men dersom det døer, bær det megen Frugt: nu skal denne Verdens Kyrste, det er Djævelen, udkastes, og naar jeg bliver opheiet, vil jeg drage alle til mig: men Han sagde opheiet, for at betegne, at Han skulde ophænges paa Korset. Disse Ord talte Han paa den Dag, der Han var dragen op til Jerusalem, men der han drog op, da gik Folket imod Ham, de, som vare med Ham, da Han opvakte Lazarus, og de, som havde høert, at Han havde gjort det Tegn, og Mogle af dem bredte deres Klæder paa Veien, men Andre huggede Palmegrene og strøede paa Veien, og raabte: Hosanna! velsignet være Den, som kommer i Herrens Navn, den Israels Konge! og Børnene raabte i Tempelen og sagde: Hosanna, det er: Herre frels! du Davids Søn! men de ypperste Præster og Skrifteleere bleve vrede, og sagde til Ham: herer du hvad disse sige? men Jesus sagde til dem: ja, have I aldrig læst: af de Umyndiges og Spædes Mund skal du berede dig Pries. Joh. 10. 12. Ps. 8. Math. 21. Esa. 53.

Og det var Paaske, Federnes Høstid, og de skulde æde Paaskelammet, til en Huskommelse om deres Fædres Befrielse fra Mordere engelen, der hengik igjennem Egypti Land, og til et Forvarsel om Ham, der skulde være som Lammet, der slagtes, taalmodig, uskyldig, og med sit Blod beskiærme sine Troende mod Sjælens Morderengel, det er Djævelen; og der Jesus vidste, at Hans Time var kommen, at Han skulde gaae af denne Verden til Faderen, da, ligesom Han havde esset sine Egne i Verden, saa elskede Han dem indtil Enden, og sagde: hjerterlig haver jeg længtes efter at æde dette Paaskelam med eder, førend jeg lider, og Han satte sig til Bords med sine tolv Apostle. Men der de aade, sagde Han: sandelig siger jeg eder, at een af eder skal forraade mig: Menneskens Søn gaar vel hen, ligesom der er skrevet om ham, men ved det Menneske, ved hvilken Menneskens Søn bliver forraadt: det var samme Menneske godt, dersom han ikke havde været født, og Forræderen var Apostelen Judas Iskariots Søn, Satan gik ind i ham, og han gik hen til de ypperste Præster, og solgte sin Herre og Mester for tredive Sølvpenge. Men der de aade, tog Jesus Brodet, og takkede, og brod det, og gav Disciplene, og sagde: tager, æder! dette er mit Legeme, som brødes for eder, giorer dette til min Huskommelse! Og Han tog Kalken, og takkede, gav dem, og sagde: drikker alle heraf! det er mit Blod, det ny Testaments, hvilket udgydes for Mange

til Syndernes Forladelse, dette gierer, saa ofte som I drikke, til min Huskenneelse. Math. 26. Luc. 22. Joh. 13. 1 Cor. 11.

Saa blev da den hellige Nadvere, som og kaldes Alterens Sacramente, indsat af vor Herre Jesus Kristus selv i den Nat der han blev forraadt, til en Bitterlighed, at han døde for vore Synder, og at vi skulle blive til Eet med ham for at frelles; det havde han forhen sagt: dersom I ikke æde Menneskens Sønns Kød og drikke hans Blod, have I ikke Livet i eder selv, men hvo, som æder mit Kød og drikker mit Blod, han bliver i mig og jeg i ham, ligesom den levende Fader udsendte mig, og jeg lever ved Faderen, ligesaa skal og den, som mig æder, leve ved mig. Men dette er aandelig talt om dem, som i Tro og Kiærlighed tillegne sig Jesus med al hans Fortjeneste, thi hvo, som æder og drikker uvoerdelig, gjør sig skyldig i Herrens Død, og træder Guds Søn under Fødder. Om alle disse Ting talde han end ydermere i den samme Nat, der Judas var udgangen, og han sagde til sine Disciple: eders Hjerte forsærdes ikke! troer paa Gud og troer paa mig! i min Faders Hus ere mange Værelser, og dersom det ikke saa var, havde jeg sagt eder det, men jeg gaar bort, at berede eder Sted, og naar jeg saar beredt eder Sted, kommer jeg igien, og vil tage eder til mig selv, og hvor jeg er, skal ogsaa I være, I have vel nu Bedrøvelse,

§

